

[Hastrup.]

har regeringspartiet været bundet af, at det så en efter min mening sagligt tvivlsom chance i at angribe den forrige regering for, at den påtog sig ansvaret for at gennemføre denne ordning som et led i bestræbelserne på at tilpasse boligmarkedet til mere normale tilstande. Det skal villigt erkendes, at der kan rettes indvendinger mod princippet om genudlejningsforhøjelser, men det kan der mod enhver beslutning, der sigter mod at tilvejebringe større retfærdighed på boligområdet.

Den tidligere regering indså, at boligproblemet, eller samfundets økonomiske problemer som sådanne kan man også sige, ikke kunne løses ved at svigte det tilsagn, som boligtagerne havde opnået i kraft af boligforliget i 1966, men at der på den anden side måtte tilvejebringes en tilstand, som med skånsom hensyntagen til dem, der har indrettet deres tilværelse på vilkår af de eksisterende forhold, søgte at normalisere boligmarkedet, således som det også var forudsat i boligforliget, hvorefter prisen for det beboede skulle sættes i et rimeligt forhold til det beboedes faktiske værdi. Der var givet et tilsagn til dem, der boede under gunstige omstændigheder, men der var ikke givet et tilsagn til dem, som søgte ind i den ældre og billige boligmasse, og det var uretfærdigt, at nogle skulle vinde i boliglotteriet ved at opnå en ret til noget ældre, men gode og billigt beliggende boliger, medens andre, der ikke var så heldige eller havde de fornødne forbindelser, skulle være henvist til det dyre og ofte langt ringere beliggende byggeri. Man kan sige, at det var mærkeligt, at nogen skulle betale mere for en lejlighed af præcis samme størrelse som en lejlighed, andre havde beboet i længere tid, men man kan minsandten også — og efter min mening med større ret — hævde, at det er mærkeligt for ikke at sige uretfærdigt, at to personer med præcis samme indkomst- og forsørgerforhold skal have en vidt forskellig økonomisk tilværelse, fordi den ene er så heldig at få en bolig i den noget ældre, restriktionsbelagte boligmasse, medens den anden, som ikke har det samme held her i tilværelsen, er henvist til at søge tag over hovedet i det nye og meget dyre byggeri.

Genudlejningsforhøjelserne var et middel til gradvis og med respekt for dem, der

havde bosat sig under de eksisterende vilkår, at kunne bidrage til fremtidig at retfærdiggøre forholdene mere på boligområdet. Det er værdt at bemærke, at genudlejningsforhøjelserne for hovedpartens vedkommende skulle anvendes til at finansiere og dermed billiggøre det nye og dyre byggeri. Genudlejningsforhøjelserne var under de givne omstændigheder det eneste mulige middel til at skabe større social solidaritet på boligområdet, at afskaffe boliglotteriet, at sikre nybyggeriets finansiering i højere grad, at gøre det sociale byggeri selvfinansierende i et gradvis tempo og at fremme mulighederne for et frit boligmarked i vort samfund, således at boliger kan lejes eller erhverves under den frie konkurrences vilkår på lige fod med alle andre forbrugsgoder.

Nu bliver disse bestemmelser altså ophævet, og man kunne føle trang til at spørge boligministeren til sidst — jeg erkender, at det er et spørgsmål, som jeg ikke forpligter ham til at besvare i dag, men som jeg beder ham have i erindring, når vi skal have den egentlige boligdebat i forbindelse med rentesikringslovens behandling: hvordan vil man herefter tilvejebringe udveje for en normalisering af boligmarkedet, således at det kan ske på en måde, så alle behandles lige og ens, og så lejens størrelse ikke skal blive et spørgsmål om held eller uheld, forbindelser eller mangel på forbindelser i tilværelsen? Hvad er alternativet til det, som folketinget nu er ved at fjerne? Hvis alternativet hedder statskassen, tror jeg, boligministeren relativt hurtigt vil komme til at konstatere, at dette alternativ simpelt hen ikke eksisterer.

Med disse bemærkninger skal jeg slutte og sige, at det konservative folkeparti også agter at stemme imod de foreslåede bestemmelser på dette område ved lovforslagenes tredje behandling.

Guldborg: Jeg vil gerne begynde med at sige, at der både til forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder og til forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene findes nogle ændringsforslag, der er tiltrådt af hele udvalget, og i hvert fald for de to førstes vedkommende er der ikke nogen grund til at komme med nærmere betragtninger. Men jeg vil specielt beskæftige mig en lille smule